

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1923.-ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 225

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 ΜΑΪΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΥΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Οδός Ἀγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 50.— Ἐξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ » Φρ. 50.— » Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολ. 4.— » Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Ἀ η μουσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας: 30 λεπτά ἢ λέξεις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΔΥΟ ΚΕΡΑΔΙΑ

Ἀποστολὰ εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῷ θεοφιλεῖ καὶ ἀγαπώμενῳ υἱοῦ καὶ ἀδελφῷ

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΦΤΩΣΙΣ

Πιρδίκω μ' π'λί μ',
Τ'ν πιασμέν' Κεργιάκη,
κεί π' στικόν στ'ν πλα-
τέα τ' σιδεροδρομ' κ' έπε-
ρίμ'να τ' τραίνου γιά νά
μ' φέρ' στον χουριό σ' νά
παραθεριστούμι, κατά πώς
σ' είπα, κι τά ξιλαριγγια-
στούμι περί δι' έρουτα
κ' υμέναιον, μ' ζ' γώνει
ξαφν'κ'ά ού σπιτ'νοικο-
κύρ'κ' μ' κι κρέν' μελι-
χείους κ' ήσθηματ'κός:

—Κύργιε Μήτρου, είσθι καλά; 'Η δεσπ'νίς
Πιρδίκω;

—Καλλιτ'ρα, τ' κάνου. Γιατί ρουτ'ς...
Τρία σουστά χρ'νάκια μου παριστ'νίς τ'ν 'Ο-
θέλλου κι τώρα μ' έρουτ'ς τ' γίνουμι; Μπάς
κι ρέχτ'κίς κανιά νέαν αϊξ'σι;

—Αχα, μ' λίεει, έτ'σ' θέλου νά γέν'μι φίλ'.

Πάμι νά σ' δώκου καφέ;

Μ' ίπηρ' άγκαζέ κ' έτραβήξ'μι κατά του

καρφενίγιου.
Στου δρόμου μ' συναντ'ν τ' κουρίτσα τής
κερίας Φανής τ'ς γ'τόνισσας, μ', όπ' όντας μ'
έγλιέπαν άλλουτ'ς τ'ν ίλαρά κι τ'ν κουκίτ'
βγάναν άπ' τ' φόβου τ'ς.

—Κύργιε Δημ'τράκη; μ' κάν' ή μία.

—Σιέρ Μιμή, μ' κάν' ή άλλ', πώς είσθι;

Πού πάτι;

—Στ' καρφενίγιο, τ'ς άπαντ'ω. 'Αν θέτι

σ'ς προσφέρου έναν φιμινιστ'κόν ναργιλέ.

—Μι τ' μπαρδόν, μ' κάν' ή μία. 'Εμείς θά

σι τρατάρ' μ' μίνια πάστα. 'Ερχεσι;

Πώς νά μ'ήν πάου; 'Αφ' τ'όν κινό, ρέ ζού-

δουν, όπου χουρ'στήκαμι έχου νά βάνου γλ'κ'ό

στού στόμα μ'.

Τραβήξαμι μέσα σ' ένα ζυχαρουπλαστεί-

γιου κ' έφαγαμ' δύγιου πάστ'ς. Δέν μ' άφ'καν

νά πλιερώσου πιντάρα.

—Κι τ' χρόν', τ'ς κάνου, κι πάντα τέτοια...

Ξαφν'κ'ά γλιέπου άποτόμους νά μ' χαιρε-

τάη ένας κύργιος τ' κουτιού κι νά μι βγάν'

τ' κανέλλο τ' ίσα μι κέτου.

—Χαίρ'τι, μ' κάν', μουνσιέ Μητρό, πούς

είσθι;

—Πούδς είν' αὐτ'νους; μ' κάνει ού σπιτ'-

νοικοκύρ'ς μ';

—Ού Νίκους ού μπακάλ'ς τ' κρένου, όπ'

είμ' μαγαζ' διπλ' άπ' τ' σπίτ' μ'.

—Κι σ' χιριτάει έτ'σ' βαθυσβάστους;

Πήγι νά μ' φύγ' τ' μυαλό μ'. Τ'ς χιρέτ'σα

οὐλ'ς ύπεσχεθ'ν ένα ραντ'βού στ' κουρίτσα

κι άμ'λύθ'κα γιά τ' σπίτ' μ'. Κάτι μ' έτρωε

μέσα μ'. Πώς άλλαξί έτ' ού κόσμους; Διά

ποιουν λόγουν, διά ποίαν ήτίαν μου συμπερι-

φέροντι οὐλό έτ'σ'; Μπάς κι μ' άλλαξί κ'άνα

τιλόνειο κ' εγίν'κα ξαφν'κ'ά κόντις, διπλου-

ματ'ς, φικτυτού; Τ'ράοι στ'ν καθοιέφτ'—τί-

πούτ'ς. 'Ιδιος, καταίδιους κι χειρότ'ρους.

—Πίσω μ' σ' έχου σατ'νά, έκανα άπ' μέσα

μ', Τ' έχου άπάνου μ' κι με κουμπλιμιντάρ'

έτ'σ' ού κουσμάκ'ς; Πούς γένετι αὐτ'νη ή

δ'λειό, έτ'σ' μονοκοπανιά νά γένου περιζήτη-

τους, άξιεράστ'ς κι έκ τ'όν ούκ άνεπ; Πρέπει

νά τ' μάθουν τ' μυστικό.

Μία κι δύγιου γιά τ' Ζάππειου. 'Ικεί θά-

βρ'σκα τ'ν ξάδερχο μ' τ' Σουτήρης, όπ' ήταν

κάπ'τες ψάλτ'ς, κι αὐτ'νους σίγ'ρα θά μου

διαλοῦσ'τ' διαφ'ρά.

Τόβανα στ' πόδια σάν νά μ' έτσουζι δρό-

τ'σ'λας.

Φτάνου στου Ζάππειου κι βρίσκου τ' Σου-

τήρ'.

—Τ' συμβαίν', τ' κάνου, στ'ν περίστασ' αὐ-

τούν'; Θάγμο;

—Ακού, μ' λίεει... 'Επισι ή λίρα κι γιά

δούτου σ' μ' λείε έτ'σ' ού κόσμους.

—'Επισ' ή λίρα;

Μουτοσ'κλέτα γίν'κα κι π'ήρα τ'ν κατήφορου...

—Πού π'ς; μ' κάν' ού Σουτήρ'ς.

—Θά σφιγανουθώ, τ' κάν', σ'υθουρεϊ κι

άσυρματ'κός.

—Στάκα, μ' λίεει, γιατί τώρα μι τ' πίσι-

μου τ'ς λίρας ξιπίασι κι ή προίτ'ς κι δίν

συφέρ.

Δίν στ'όπα ίγώ, οὐρή άλλοιθουρη; Μήτι

στά σιγγνά μήτι στά βριμένα. 'Ικεί, θά

τυραγινοτούμι ως π' νά τίτ'ζικιάσ'μι άπ' τ'ν

καυμό. Για πέφτ', γιά σηκών'τι ή λίρα μόνο

διν φτάν' τ' σκονί διπλό π'ρ'σέυει. Πνίξου

δούτου νά ήσυχάσου. 'Α σ' χτίρ.

Κι 'άν άφτώσ' κι 'άπαφτώσ'

κι 'άν καθ'ην περιπτώσ'

γ'άμους μήτι μι τ'ν φτώσ'.

Ταύτα κι μένου, γειά σου κι 'άντίου μ'.

Μήτρους Κουρνόγαλους

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ
(ΗΓΟΥΝ ΘΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

'Επιτυχούς λαβράν
έπκαιριαν,
άπεφάσιον, έκ κοινοῦ
κοί άνενδότας,
μετά μιάν κερϊαν
έκδιδούναί έβδομαδιακός
καινόν και κενόν περιοδικόν
πολυχρωμοτυπιακός,
ήγονν μεμονοχωρία,ν,
μετά πληθύν εικονιακόν
και πλεισθων παιγνιδιαρακίων
τραγικωτάτων λϊαν,
τό όποϊον
θάβασθητ'άνηλεωςτ'ήνκοιλ'αν
έκ τών έαπτοῦ άσθειών.

Φανδαζόμενος δέ ως φρέσχον πρᾶγμα
θά κατασχευάσω τό όγδοον θαῦμα
καθόπερ λουσάδον και δροσάτον,
και κρύον ως έμβούζιον χιονάτον,
τουτέστιν με κέφιον θά περιγράπτω
ύλας έπχαρεις και μόδους πολλούς,
όπερ θά ποιή άπθόνους παγετούς.
Καλόν έσθιν όθεν, ό άναγνωσθείς,
νεολεῦ, κερϊαι και δεσφοινίδια,
νά πεφορήτε πατατούκας και έμβελερίνια.
Οὕτως έχόνδων τών πρηγμάτων
και καταθέτρια οὔσα ή κερϊα
τών χρημάτων
έγωγε δέ προσφερούμενος
τήν έλγασίαν μου τήν πνευματικήν,
βούλομαι καταβοχθήσαι
τάς έαπτοῖς καταθέσεις άπνευσθεί,
οὐκ μὴν άλλα
και τάς συνδρομέας συνδρομάς
τίς, περικαλῶ, θά κανονίση και άπτάς;
τό όποϊον
πρός έξόνδωσιν τών έλγασίων.
'Εν δούτοις, διά καλόν και διά κακόν,
βασθάζων τήν ένθάδε θέσιν επί του παρόν,
μήπως εξαφινίδως λυκαυγέν τινα
τεθνήξει τό έκδοτήριον του σατανᾶ,
μνησθων δέ οὔτω ως έμβλᾶξ άνευ δουλέα
θά λέξω—τί χαμβέρια κίριε μασθορέα;
τό όποϊον
κ'έχουσιν γνώσιν οι φρουρεῖς διά τό σαρκίον.

Ο 'Αγκαθ'άγγελος

ΕΝΑΣ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ

Β'. ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΠΙΤΙ

Είς τό προηγούμενον φύλλον τής «Σφαί-
ρας» σ'ς έδώσαμεν τό Α' μέρος του φουτου-
ριστικού και ευθυμογραφικού διαγωνισμού
μας και σ'ς προσκαλέσαμε ν'άπαντήσετε και
νά βρ'ητε τό 'Αθηναϊκόν κατάστημα, πού πα-
ρίστανε τό μυστηριώδες, σχέδιον του πρώτου
μέρους.

Τό 'Αθηναϊκόν κατάστημα είνε του κ.
Χρυσικοπούλου, του όποιου παραπλεύρως εὔ-
ρίσκειται ό 'Αρειος Πάγος, (χιόνια και Διη-
γόροι), διά του όποιου εισήλθε και ό κλέπτης
εις τό κατάστημα. Παραπλεύρως, πρὸς τό
κάτω μέρος, είνε ή πόρτα του καταστήματος
'Αδριανού, έμπρὸς ή γραμμή του τράμ και
έναντι του 'Αρσάκειον, όπου βιβλία και τραυ-
ματίαι.

Τήν πρώτην επιτυχή άπάντησιν μ'ς τήν
άπέστειλεν άμέσως μόλις έκυκλοφόρησε τό
φύλλον τής «Σφαίρας» ή κ. 'Ολγα Οικονομί-
δου, όδοντοϊατρός επί τής όδου Σταδίου 51.

'Επιτυχείς άπαντήσεις μέχρι τής 22 Μαΐου
μ'ς άπέστειλαν και οι κ. κ. Παῦλος Μ. Πα-
χούλης, Φίλιππος Κ. 'Ιωάννου, Μ. Μπουρνιάς,
Ανδρέας 'Αντύπας, Γ. Γεωργιάδης και Σπύ-
ρος Σαραντόπουλος. Επίσης θά δημοσιευθῶν
και τά όνόματα όλων τών άναγνωστῶν πού
θά στείλουν μέχρι τής 30 Μαΐου έπιτυχείς
άπαντήσεις εις τό Α' σχέδιον.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Δέντρα πολλά και σκάλες	Ένας Νέγρος, ένας γιατρός μία ποιήτρια.	Μία Βασίλισσα κοντά
Ο άνθρωπος τ'ης καλής τάξεως		Φορέματα
		οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο οοοοοοοοοοοο

Σήμερα σ'ς δίνουμε τὸ σχέδιον ενός μεγά-
λου 'Αθηναϊκού σπιτιού. Τό σχέδιον, όπως
βλέπετε, είνε πολὺ περιεργον και άστειόν
λίγκι. Θά τό βρ'ητε; Προσέξате. Πρόκειται
περί σπιτιού 'Αθηναϊκού από τά πειδ άρχον-
τικά.

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ
ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΜΑ

Τί είνε, ρέ, και τούτος ό κόσμος. Σέ δέκα
μέρες έφτά φάτσες άλλαξε
ή λίρα. Από πεντακόσες
έφτασε στ'ς διακόσες. Θρη-
νος και όδυμὸ στήν όδόν
Σοφοκλέα. Κάτι κοιλα-
ράδες, πού λές, φυσούνε
τώρα σά χαλασμένες φυ-
σαρμόνικες όξω άπ' τό
χρηματιστήριον. 'Άλλοι γυ-
ρίζουνε στο σπίτι τους
με ίσοπεδωμένες κοιλιές
και με κάτι φάτσες πού
λές κι' έκανε ανασκαφές
άπάνω τους ή άρχαιολο-
γική εταιρία. Ρέ, πώς κά-
νουνε γιά τά λεφτά! Ρέ,
είνε νάχης ύπόληψι στο
χρ'ημα; Ένα κάρρο λίρες
νάχα θά τ' άδειάζα στο
δρόμο, έτσι γιανὰ ένισχύσω

τή σκυρρόστρωσι!... Όταν πληροφορήθηκα
τό πέσιμο είπα στο μεσίτη πού μου είχε άγο-
ρασμένα τρεις λίρες: «Βάρτες πάρουλι». Ρέ
Βλάμη, μου λείε θά πέσουνε. Νά τίς δώσου-
με στα διακόσα τριάντα». Τόν πήρα κατά μέ-
ρος και τούπα: «Ρέ σύ, με ξέρεις γιά άναν-
τρο;» «Όχι» μου λείε. «Τότες τί μου κουβεν-
τιάσεις περί πανικόν; Θά τίς αφήσης νά πάνε
στον άσσο». Και τίς άφησε. Θά π'ής θά ζη-
μιωθῶ. Θά τό προτιμήξω αὐτό παρὰ νά έβγω
προσβλημένος σάν τούς κοιλαράδες πού κά-
νανε τόν κάργα όσο άνηφόριζε ή λίρα. 'Αν
είχανε φιλότιμο θά τίς αφήνανε. "Ε, ρέ, και
νάχα έφνά δισεκατομύρια χρυσίο, Μανιώ
μου! Θά σου κατασκευάζα χρυσό καλατί, χρυ-
σά άμάξια, χρυσά σκαρπίνια, χρυσά έπανο-
φόρια ως πού νάβγα'ες τή χρυσή... νά πέ-
θαινες πλούσια...Μά σπάω, ρέ Μανιώ, τό κε-
φάλι του νά εύρω τό αίτιο τής τοιούτης κα-
ταστροφής. Γιατίς δηλαδή τό συναλλάμα
να κατεβαίνει; Μήπως και πρόκειται περί κόλπο;
'Αν είνε έτσι θάχουμε γρήγορος άνορεξίες
στήν αγορά. Μά ως ν' άνεβή πάλι τό συνάλ-
λαμα, ρέ Μανιώ μου, έγώ θά παίξω στο χρη-
ματιστήριον του έρωτα. Και στήν λίρα και
στον έρωτα θά πηγαίνω με τά κάτω... 'Εξη-
γούμαι, νομίζω; Μά και σύ, ρέ Μανιώ, είσαι
σάν τή λίρα. Μιά μου άνεβαίνεις και μία μου
κατεβαίνεις στη θερμοτή. Προχτές μουφτα-
σες στα 203 εξ αίτίας και σου άνέβαλα τό
γάμο μας. 'Αμα σου ρίξω πάγια τά ζάριαόπως
τά θέλεις άνεβαίνεις στα 500. Τώρα πάλι πού
δέν στάρριξα καλά και σουφερα άσσους κυμ-
αίνεσαι μεταξὺ του διακόσακαι διακόσια τρείο.
Κι' όταν έκπέφτης στη θερμοτή δέν ρίχνεις
τουλάχιστον και τήν τιμή των τροφίμων όπως
γίνεται με τό συναλλάμα. Τάχεις όλα κουμ-
πωμένα... άμείλιχτο πλάσμα. Λέω ότι φέρε-
σαι ένιότες έπιπολαίως. Έννοούμαι. Κι' όταν
συμπεριφέρνεσαι τοιούτως με γιομίζεις με
ιδέες άνόμορφες. Κάνεις νά πούμε τό μυαλό
μου σάν προσφυγικό καταυλισμό. Νά με συμ-
παθ'ς πού γκρινιάζω λιγάκι σήμερις. Είμαι
'αβωμένος. Μούχει άνακατέψει τό στομάχι
κι' αὐτή ή σιδιάσκειψι τής Λαζάνης. Τραχόσοι
γοματέοι μάζωχτηκανε και δέν μπορουνε νά
λίσσουνε τό σπουδαίο αϊνιμα. 'Αε, ρέ, σαχλα-
μάρες! Τί συμβαίνει κύριος; Θέλει άποζη-
μιώσι ό 'Ισμέτης, Νά, ρέ, άποζημιώσι. Του
βαρ'ς ένα χαστούκι πλοκ' και τόν στέλνει
άνευ φορωτική στην 'Αγκυρα. Κι' άν κάνη
πώς άγορεύει ή Ευρώπη κοπαν'ς μία μαγκου-
ριά πρὸς Βορρά, μία πρὸς Νότο και τούς κά-
νεις πτι κατέ. 'Ετσι, ρέ, λύνονται τά φλέγον
ζητήματα. 'Απ' έπον άμ έργος! Ο ΒΛΑΜΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ

Πού θά περάσετε τό καλοκαίρι σας, παιδιά;
έγώ ό άμοιρος τό νοῦ μου χάλασα.
'Η θά πνιγούμε όλοι στην ξηρά
ή πού θά σκοτωθούμε μεσ' στη θάλασσα.
ΑΡΣΤΟΦΑΝΗΣ

'Απαντήσεις γίνονται δεκταί μέχρι τής 2ης
'Ιουνίου.

Τήν φοράν αὐτήν αλλάζω τό σύστημα τής
βραβεύσεως τής επιτυχούς άπάντησεως: 'Ο-
λαι αι επιτυχείς άπαντήσεις, πού θά ληφθῶν
μέχρι τό έσπέρας τής 2ης 'Ιουνίου, θά τεδοῦν
εις κληρωτ'δα, από τήν όποιαν θά έξαχθῇ μία
ή όποια και θά βραβευθῇ. 'Ως βραβεῖον θά
δοθῇ ένα φλακονάκι Παρσινοῦ άρώματος.

Τά όνόματα όλων τών λυτῶν θά δημοσι-
ευθῶν.

Ο Κ. ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ